

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 07.02.1995, sp. zn. 5 Co 291/95, ECLI:CZ:KSCB:1995:5.CO.291.1995.1

Číslo: 58/1996

Právní věta: Skutečnost, že povinný je ve vazbě a nemá žádný příjem, není důvodem k tomu, aby odvolací soud zrušil k odvolání povinného usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy. Tato skutečnost však způsobuje neúčinnost nařízeného soudního výkonu rozhodnutí.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 07.02.1995

Spisová značka: 5 Co 291/95

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 261
§ 277

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1996 sb. rozh.

Skutečnost, že povinný je ve vazbě a nemá žádný příjem, není důvodem k tomu, aby odvolací soud zrušil k odvolání povinného usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy. Tato skutečnost však způsobuje neúčinnost nařízeného soudního výkonu rozhodnutí.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze 7. 2. 1995, [5 Co 291/95](#))

Okresní soud v Českém Krumlově usnesením nařídil výkon rozhodnutí podle usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 20. 9. 1991, sp. zn. 2 T 117/90, a usnesení téhož soudu ze dne 15. 9. 1994, sp. zn. E 884/94, k uspokojení pohledávky oprávněného v částce 4030 Kč. Výkon rozhodnutí nařídil srážkami ze mzdy povinného, když jako plátce mzdy byla označena Věznice v Č. B.

Proti tomuto usnesení se povinný včas odvolal. Namítal, že je v současné době ve vazbě bez zaměstnání, a proto žádá o zproštění placení vymáhané částky, případně snížení této částky.

Krajský soud v Českých Budějovicích svým usnesením potvrdil usnesení soudu prvního stupně a rozhodl, že oprávněný nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Z odůvodnění:

Odvolání není důvodné.

Při nařízení výkonu rozhodnutí soud zkoumá, zda existuje rozhodnutí, které je podkladem pro výkon, zda je vykonatelné, zda svědčí oprávněnému proti povinnému a zda je vymáhána návrhem na exekuci povinnost tímto rozhodnutím stanovená.

V tomto případě byly všechny podmínky pro nařízení výkonu rozhodnutí splněny. Ani povinný v odvolání nenamítal, že by některá ze shora uvedených podmínek nebyla dána. Okresní soud potvrdil vykonatelnost rozhodnutí i to, že návrh s ním souhlasí, ve smyslu ustanovení § 261 odst. 1 o. s. ř. Nic tedy nebránilo tomu, aby výkon rozhodnutí byl navrženým způsobem (srážkami ze mzdy povinného) nařízen, když v návrhu se tvrdilo, že plátcem mzdy je Věznice Č. B.

Nařízení výkonu rozhodnutí nebrání ani námitka povinného, že je zatím stále ve vazbě a není pracovně zařazen. Tuto okolnost potvrdila i věznice svým dopisem ze dne 9. 1. 1995 a potvrdila ji znovu odvolacímu soudu dne 7. 2. 1995. Při nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy totiž soud nezkoumá, zda skutečně povinný pracuje u toho plátce mzdy, který je v návrhu na exekuci označen. Okolnost, že tomu tak není, není proto ani pro odvolací soud překážkou pro potvrzení napadeného rozhodnutí. Jestliže však povinný nemá u plátce označeného v návrhu nárok na mzdu (není-li u něj zaměstnán), nedojde nařízením výkonu rozhodnutí k poškození jeho mzdy a nařízení výkonu rozhodnutí se stane neúčinným. Ani odvolací soud však nemůže při svém rozhodování k této okolnosti přihlídnout, když všechny podmínky pro nařízení výkonu rozhodnutí jsou splněny. V tomto řízení nelze ani povinnému vymáhanou částku prominout či snížit.

Proto bylo napadené usnesení jako věcně správné podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrzeno.

O nákladech řízení odvolacího bylo rozhodnuto s přihlédnutím k tomu, že oprávněnému žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly.